

den. Med på resan bjöds ungdomar från olika länder.

I år fick 120 japaner träffa tjejer och killar i åldern 19 till 35 år, från Sverige, Kanada, Brasilien, Australien, Tonga, Förenade arabemiraten, Bahrain, Grekland, Marocko, Kenya, Indien och Mauritius.

–Det var underbart att träffa människor från så många olika länder, säger Filip Lendahls.

TRE AV DE TOLV svenska deltagarna kommer från Kronobergs län, utvalda bland över 400 ständieansökningar – Sara Ulfhielm som läser vid internationella Utrika Johansson, som läst internationell administration och arbetat med internationella projekt, från Tingstyd, och Filip Lendahls, som studerar till journalist, från Älmhult.

Ingen av dem hade tidigare hört talas om Ship for world youth program som arrangerar

pan.

–Att få bo hos en japansk värdfamilj i två nätter var något av det mest inbressanta vi fick vara med om tycker jag. Det kan man aldrig göra om man reser i väg som turist, säger Utrika.

ALLA JAPANER DE mötte var mycket artiga och vänliga och välorganiserade men svenskar-na fick också uppleva japansk byråkrati.

–Vi fick fylla i en lapp om vi så bara ville ha en boll och den skulle lämnas in två dagar i förväg, berättar Sara.

–Vi svenskar vill gärna vara effektiva och få saker gjorda med en gång medan japaner får lära sig att uppnå bästa möjliga resultat, oavsett hur lång tid det tar, säger Utrika.

–Japanska regler är ju till för att följas. Lär man sig det systemet blir det smidigare. Har man en svensk regel som säger att man ska hålla i gång hela natten

mycket, hur ska man då kunna pracka på dem svensk kultur, undrar Filip.

PÅ BÅTEN FANNNS regler för det mesta, när det var dags att stiga upp till regler om kläder och uppförande.

Dagarna var ordentligt schemalagda med föreläsningar, gruppdiskussioner och klubbaktiviteter med få timmar över för egen frid. Tiden i land var också inrutad med studiebesök och kulturarrangemang. Övart till Mauritius då inget bad stod på programmet.

På ön fick de i stället besöka en textilfabrik, en sockerfabrik och en botanisk trädgård. I huvudstaden genomfördes också en fredsdemonstration.

–På Mauritius fick vi också träffa vänner och familjer till de som var med på båten, de var verkligen stolta och ville visa

hetssändningar och tårningar men det var många som inte hade sett den sidan av världen tidigare och som tog det väldigt hårt, berättar Utrika.

För Sara och Filip blev Kenya det resmål som gav mest.

–Det besöket var bäst anordnat och mer avslappnat. Vi var på safari, träffade borgmästaren och gjorde studiebesök. Den grupp jag ingick i åkte till en skola för handkappade ungdomar utanför Bombasa och vi umgicks med dem en halv dag.

–Deras skolkalkaler går inte att jämföra med svensk standard, ändå gjorde de väldigt avancerade grejer där. Jag mötte en tolvåring som läste sådan fysik som jag själv läste i gymnasiet. Jag blev så förvånad, berättar Filip.

UNDER RESANS GÅNG fick alla presentera sitt land och sin kultur. Svenskarna gick luciatåg, visade hur ett svenskt midsommarfirande går till, dansade folk-

så ändrade de sig, berättar Utrika med ett leende.

Svensk humor i form av sarkasmer var det som väckte mest förvåning bland de övriga deltagarna, tror Utrika och Sara. Tonga blev det land deltagarna blev mest nyfikna på och som alla svenskarna gärna skulle vilja besöka.

I MAJ SKA DE svenska representanterna i utbytesprogrammet ha en återförening för att diskutera bildandet av en förening.

–Det var åtta år sedan Sverige sist var inbjudet i det här programmet, genom att bilda en förening kanske vi kan trycka på och få Sverige inbjudet lite oftare, säger Sara.

I december anordnas en större återförening i Bahrain. Ditt får alla som varit med någon gång under de senaste 18 åren komma. Alla tre är sugna på att åka dit, mest är det en fråga om pengar.

Lotta Nyblom

Omställning. Sara Ulfhielm och Utrika Johansson är tillbaka i ett vinttrigt Växjö efter en tvåmånadersryssning som gick från Japan till Kenya. Filip Lendahls är i Göteborg där han läser journalistik.

Foto: URBAN NILSSON

Sara Ulfhielm, Växjö, skaffade sig många nya vänner från olika länder genom att delta i utbytesprogrammet för ungdomar.

Foto: PRIVAT

Bonding beyond borders, det vill säga knyta kontakter över gränserna, var temat för kryssningen. – Tonga var ett av länderna vi "bondade" mest med. Småland möter 2x10kg machomän från Tonga i aktern på Nippon Maru. Från vänster, Havea Langi, Filip Lendahls och Siaosi Latu.

Foto: PRIVAT